

Jeg går ud fra, at vi godt må diskutere indhold i lovforslag her ved førstebehandling. Det fremgår af det lovforslag, vi her behandler, at det forholder sig, som jeg sagde, nemlig at finansministeren efterfølgende uden forudgående forhandlinger med kommunerne kan indgå aftaler.

Det er ikke bare noget, jeg undrer mig over. Det fremgår meget klart og tydeligt af det hørings svar, der er kommet fra Kommunernes Landsforening. Og den kommentar, der er fra ministeren, kunne have rettet op på det, ved at ministeren havde sagt: Jamen det er klart, at vi selvfølgelig ville forhandle det her med kommunerne, inden vi i givet fald måtte gå til Finansudvalget. Det gør man ikke.

Og derfor må det stå til troende, at regeringen lægger op til, at man kan ændre indgåede aftaler. Og det er en ny bestemmelse, der sættes ind i denne lovgivning, i modsætning til det, vi har set og kendt tidligere, og det må der da kunne gives en forklaring på.

Det er igen et bevis på, at Venstre desværre er i gang med at centralisere, centralstyre, fjerne lokale politikeres muligheder for i dialog med befolkningen at skabe et godt lokalt serviceniveau og serviceapparat, og på, at det hele skal dirigeres af en finansminister og en indenrigsminister og med hr. Leif Mikkelsen som nyttigt redskab.

Jeg synes, hr. Leif Mikkelsen, når han i andre situationer har vist sig som en modig mand, måske skulle høre op med at være et nyttigt redskab i forbindelse med at afskaffe det lokale demokrati. Det tror jeg ikke er i hr. Leif Mikkelsens ånd.

(Kort bemærkning).

**Leif Mikkelsen (V):**

Nu er der ikke noget til hinder for, at hr. Ole Stavad sådan kan arbejde sig selv op til, at det ligefrem er at afskaffe det lokale demokrati, at man her laver en udligningsreform, hvor der er de værktøjer, der nu skal være. Det vil være at svinge sig meget op at sige det.

Og hvis de regler, der er her, omgøres, har vi jo god tradition for, at aftaler om økonomi mellem kommuner og staten indgås imellem KL og finansministeren – og dermed regeringen. Og jeg har tillid til, at det finder sted i fremtiden. Så jeg deler ikke den bekymring om, at det, som hr. Ole Stavad peger på, skal bruges til noget som helst indgreb i det kommunale selvstyre.

(Kort bemærkning).

**Arne Toft (S):**

Jeg tror, at det er nødvendigt, når man debatterer med Venstres ordfører, at man stiller konkrete spørgsmål og så også håber på at få konkrete svar.

Op til tidspunktet for udligningen blev der talt meget om, hvem der skulle betale, og hvem der skulle have, og der var mange kommuner omkring København, der sagde: Med de store leveomkostninger, vi har herovre, kan det ikke være rimeligt, at vi skal give til Jylland. Og der sagde bl.a. indenrigsministeren: Jamen vi skal ikke se på leveomkostningerne, det her er en udligning fra den ene kommune til den anden kommune.

Det, der så sker, er, at en del storkøbenhavnske kommuner nu skal betale til de jyske kommuner. Hvad er der sket? Er det ikke, vil jeg spørge hr. Leif Mikkelsen, en flytning af penge fra borgere i de storkøbenhavnske kommuner til borgere i de jyske kommuner og ikke en flytning af penge fra storkøbenhavnske kommuner til jyske kommuner?

KL 11.50

(Kort bemærkning).

**Leif Mikkelsen (V):**

Nu er det jo ikke et mål i sig selv at flytte penge fra storkøbenhavnske kommuner til jyske kommuner. Der flyttes også penge fra jyske kommuner til andre jyske kommuner, eller hvad nu hr. Arne Toft har lyst til at betegne det som. Virkeligheden er jo, at der er en profil i forbindelse med det her, hvor de bedst stillede kommuner bidrager i øget grad.

Nu er der jo mere udligning i den her udligningsreform end den ene milliard, der yderligere udlignes nu. Der er faktisk i det hele taget et betydeligt udligningsniveau, hvor man flytter fra de bedst stillede kommuner til de dårligst stillede. Jeg går ud fra, at hr. Arne Toft er helt enig i, at profilen i den her udligningsreform er meget tydelig, og at det tydeligt fremgår af lovforslaget, at profilen er at flytte fra de bedst stillede til de dårligst stillede, og at det ikke er et spørgsmål om storkøbenhavnske eller jyske kommuner.

Og så er der spørgsmålet om, hvorvidt disse penge – det kan jeg forstå, at hr. Arne Toft søger svar på – må gå til forbrug, eller hvorvidt der var en 0,2 pct. ... Nu lyser min røde lampe, så det kan være, at vi lige kan få tid til i næste bemærk-